

ที่ กค 0725/ 18771

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท.10400

๒๘ ตุลาคม 2546

เรื่อง การเจรจาจัดทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศอียิปต์

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร 0504/65 ลงวันที่ 3 มกราคม 2546

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณาความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ จำนวน 20 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย

1. ร่างความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ ฉบับลงนามย่อ
2. ร่างคำแปลความตกลงฯ ฉบับลงนามย่อ
3. บันทึกคำชี้แจง

ความเป็นมา

ตามที่ได้มีการเจรจาจัดทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศอียิปต์ รอบสาม ระหว่างวันที่ 3-7 มีนาคม 2546 ณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้ทุกข้อบท แต่ในระหว่างการจัดทำคำแปลภาษาไทยของร่างความตกลงฯ กรมสรรพากรได้พบข้อผิดพลาดจากการพิมพ์ในร่างความตกลงฯ ฉบับภาษาอังกฤษ และได้แจ้งขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำให้ถูกต้อง โดยฝ่ายอียิปต์ได้ตอบยืนยันการขอแก้ไขดังกล่าวแล้ว นั้น

บัดนี้ กรมสรรพากรได้จัดทำคำแปลภาษาไทยของร่างความตกลงฯ ดังกล่าว และบันทึกคำชี้แจงตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องในการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว เห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศรับไปดำเนินการเพื่อให้ความตกลงฯ มีผล

/บังคับ...

บังคับใช้ต่อไป พร้อมนี้ กรมสรรพากรได้สรุปสาระสำคัญของความตกลงฯ และความเห็นเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณา ดังนี้

สาระสำคัญโดยสรุปของความตกลงฯ

1. ขอบข่ายของความตกลงฯ ความตกลงฯนี้จะใช้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยหรือประเทศอียิปต์ หรือทั้งสองประเทศ และจะใช้บังคับกับภาษีเก็บจากฐานเงินได้
2. วิธีจัดภาษีซ้อน ประเทศคู่สัญญาจะยอมให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศของตนนำภาษีที่เสียไปแล้วในอีกประเทศหนึ่ง (ประเทศแหล่งเงินได้) มาหักออกจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศตน เท่าจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้จริงในประเทศแหล่งเงินได้แต่ต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่คำนวณได้ในประเทศตน (ซึ่งวิธีนี้เรียกว่า วิธีเครดิตธรรมดาหรือ Ordinary credit method)

นอกจากนี้ความตกลงฯยังได้กำหนดให้มีมาตรการ Tax Sparing Credit ในทั้งสองประเทศด้วย กล่าวคือ กรณีได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีตามกฎหมายภายในของประเทศหนึ่ง (ประเทศแหล่งเงินได้) อีกประเทศหนึ่ง (ประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้รับเงินได้) จะยอมให้นำจำนวนภาษีที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนดังกล่าวไปถือเป็นเครดิตภาษีได้ด้วย

3. การเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจ ประเทศแหล่งเงินได้จะเก็บภาษีจากวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่งได้ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นดำเนินธุรกิจผ่านสถานประกอบการถาวรในประเทศแหล่งเงินได้นั้น และในการคำนวณกำไรเพื่อเสียภาษีของสถานประกอบการถาวรนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในความตกลงฯ

4. การเก็บภาษีจากการขนส่งระหว่างประเทศ ประเทศแหล่งเงินได้จะให้การยกเว้นเฉพาะภาษีเงินได้สำหรับการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ ส่วนการเดินทางเรือประเทศแหล่งเงินได้จะลดภาษีให้ครึ่งหนึ่ง

5. การเก็บภาษีจากทรัพย์สิน กรณีเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิ จะมีการจำกัดอัตราภาษีในประเทศผู้จ่ายโดยไม่ให้เกินกว่าอัตราภาษีตามที่มีความตกลงฯ กำหนดไว้ กรณีค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ของสถานประกอบการถาวร และผลได้จากการขายหุ้นที่มีทรัพย์สินส่วนใหญ่เป็นอสังหาริมทรัพย์ให้ประเทศที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ยังคงมีสิทธิเก็บภาษีได้ เว้นแต่ผลได้จากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่ผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

6. การเก็บภาษีจากเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากการจ้างแรงงาน การให้บริการส่วนบุคคล ครู นักวิจัย หากมีการให้บริการในประเทศใดให้ประเทศนั้นมีสิทธิเก็บภาษีได้ แต่อาจได้รับยกเว้นภาษีตามเงื่อนไขที่ความตกลงฯ กำหนดไว้

7. การเริ่มใช้และการเลิกใช้ความตกลงฯ เมื่อประเทศคู่สัญญาได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่มีอยู่ตามกฎหมายภายในของตนเพื่อให้ความตกลงฯ มีผลบังคับ และได้แจ้งให้ประเทศคู่สัญญาทราบซึ่งกันและกันถึงการดำเนินการดังกล่าวแล้ว ความตกลงฯ จึงจะเริ่มมีผลบังคับหลังจากวันที่ได้มีหนังสือแจ้งครั้งสุดท้ายเพื่อยืนยันว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นตามกฎหมายเพื่อให้ความตกลงฯ นี้มีผลใช้บังคับในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยจะมีผลใช้บังคับกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับเงินได้ที่จ่ายหรือเครดิตในหรือหลังจากวันที่ 1 ของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งความตกลงฯ มีผลบังคับ ส่วนภาษีเงินได้อื่นๆ จะมีผลใช้บังคับกับภาษีที่จัดเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ 1 ของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีความตกลงฯ มีผลบังคับ

สำหรับการเลิกใช้นั้น ประเทศคู่สัญญาสามารถแจ้งการเลิกใช้ด้วยวิธีทางการทูตในหรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายนของปีปฏิทินใดๆ ภายหลังที่ความตกลงฯ นี้มีผลบังคับมาแล้ว 5 ปี โดยจะมีผลเลิกใช้บังคับกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันที่ 1 ของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีซึ่งความตกลงฯ มีผลเลิกใช้ ส่วนภาษีเงินได้อื่นๆ จะมีผลเลิกใช้กับภาษีที่จัดเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ 1 ของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีความตกลงฯ มีผลเลิกใช้

8. บทบัญญัติพิเศษอื่นๆ เช่น คำนิยามทั่วไป การไม่เลือกปฏิบัติ วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ มีการบัญญัติขึ้นเพื่อให้การให้บังคับความตกลงฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่เกิดการเลือกปฏิบัติระหว่างคนชาติ และได้มีการประสานงานเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญา โดยกำหนดแนวปฏิบัติไว้ตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยเจรจาตกลงไว้แล้วกับประเทศต่างๆ

ข้อเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

เนื่องจากความตกลงฯจะมีผลบังคับใช้ต่อเมื่อได้มีการลงนามอย่างเป็นทางการ และแจ้งให้
แก่กันทราบว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศไทยแล้ว กระทรวงการคลัง
จึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างความตกลงฯดังกล่าว และอนุมัติให้
กระทรวงการต่างประเทศรับไปดำเนินการเพื่อให้ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ต่อไป

จึงเรียนเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ขอแสดงความนับถือ

รองเอก

(สุชาติ เชาววิศิษฐ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมสรรพากร

สำนักแผนภาษี

โทร. 0-2272-8639

โทรสาร 0-2617-3643

**ความตกลงฯ ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์**

**EMBASSY OF EGYPT
COMMERCIAL OFFICE
BANGKOK**

August 22, 2003

Ref No. 112/03

Mrs. Jantima Sirisaengtaksin
Deputy Director General
Revenue Department
Bangkok, Thailand

Dear Mrs. Sirisaengtaksin,

In reference to your letter dated June 10, 2003 to Mrs. Nabawia Allam, Director General, General Directorate of Tax Treaties, Income Tax Administration regarding the request to correct three errors were found in the initialled agreement for the Avoidance of Double Taxation and the prevention of Fiscal Evasion between Thailand and Egypt.

I have the pleasure to inform you that I have received a reply on the abovementioned matter from Mrs. Allam dated August 21, 2003, refers to the following points :

- regarding the 1st point mentioned in your letter, the original agreement of the Egyptian side includes already the sub-paragraph (b) of article "19" page 24.
- Regarding the word "counting" mentioned in article 30 (b) page 33, Egyptian side agrees to correct it to be replaced by the word "accounting"
- As regards the word "nohing" mentioned in paragraph 1 of the protocol, page 34, Egyptian side agrees to correct it to be replaced by the word "nothing"

The abovementioned response is considered as a confirmation from the Egyptian side.

Please accept my best regards.

Thank you very much

Yours faithfully,

Mr. Ismail Mostafa Khozayem
Commercial Counsellor

COPY

No 0725/Aco⁹⁶

Revenue Department
90 Phaholyothin 7 Road,
Samsen Nai, Phayathai,
Bangkok 10400, Thailand
Tel : 66 (0) 2272 8639
Fax : 66 (0) 2617 3643

June 10 , 2003

Dear Mrs. Allam,

With reference to our initialled Double Tax Agreement between Egypt and Thailand. I wish to inform you that we are in the process of obtaining cabinet approval. However, we have found and wish to point out three errors in the Agreement.

1. p. 24 Article 19 paragraph 1 : You will see that some part of sub-paragraph (b) is missing and should be inserted after sub-paragraph (a) as follows:

1. (a) Remuneration.....in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is.....that State, or

(ii) did not.....the services.”

2. p. 33 the second line of Article 30 (b) : The words “.....ccounting periods....” should be replaced with “.....accounting periods.....”.

3. p. 34 Protocol the first line of paragraph 1: The words “nohing in this Article....” should be replaced with “.....nothing in this Article.....”.

/We...

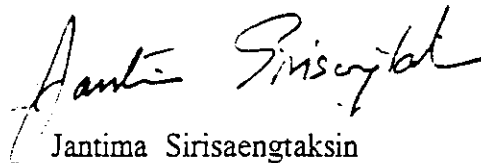
Mrs. Nabawia Allam
Director General
General Directorate of Tax Treaties
Income Tax Administration
5 Hussien Hegazy St.,
Elsayed Zeinab,
Cairo
Egypt

- 2 -

We would appreciate it very much if you could kindly give us a confirmation reply on the above corrections so that we may continue to present the Agreement to the Cabinet.

· Thank you very much.

Sincerely yours,

Jantima Sirisaengtaksin
Deputy Director-General
for Director-General

6- Vatch 30/5
Pam / Check
Draft / Draft
Tippa / Type
(31)

AGREEMENT

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT

AND

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION

AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION

WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the Arab Republic of Egypt and the Government of the Kingdom of Thailand,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows :

JS.

CV. A

ARTICLE 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular :
 - (a) in the case of Egypt :
 - (i) the tax on income derived from immovable property (including the land tax and the building tax);
 - (ii) the unified tax on income of natural persons;
 - (iii) the tax on profits of corporations;
 - (iv) the duty for the development of the financial resources of the State ;
 - (v) supplementary taxes imposed as percentage of taxes mentioned above or otherwise;
(hereinafter referred to as " Egyptian tax");

Js.

~ . A

- (b) In the case of Thailand :
- (i) the income tax; and
 - (ii) the petroleum income tax ;
(hereinafter referred to as "Thai tax").
4. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

ARTICLE 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires :
- (a) the term "Egypt" means the territory of the Arab Republic of Egypt, and when used in a geographical sense, includes the territorial sea and any area adjacent to the coast beyond the territorial waters, over which Egypt exercises sovereign rights, in accordance with Egyptian legislation and international law, and which has been or may hereafter be designated as an area within which Egypt may exercise rights with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources;
 - (b) the term "Thailand" means the territory of the Kingdom of Thailand, including its internal waters, its territorial seas, and any maritime areas over which the Kingdom of Thailand has sovereign rights or jurisdiction under international law;

A3.

N.A

- (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Egypt or Thailand as the context requires;
- (d) the term "person" includes an individual, an undivided estate, a company and any other body of persons;
- (e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term "tax" means Egyptian tax or Thai tax as the context requires;
- (h) the term "national" means :
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (i) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State; and
- (j) the term "competent authority" means:

AS.

N.A

- (i) in the case of Egypt, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in the case of Thailand, the Minister of Finance or his authorized representative.
- 2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

RESIDENT

- 1. For the purposes of this Agreement, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
- 2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows :
 - (a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests) ;

C. A

- (b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - (c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national ;
 - (d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question and to determine the mode of application of the Agreement to such person.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory ;
 - (e) a workshop;

JS.

C. A

- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;
- (g) a farm or plantation ;
- (h) a warehouse, in relation to a person providing storage facilities for others;
- (i) a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities continue for a period of more than six months, within any twelve-month period; and
- (j) the furnishing of services including consultancy services by a resident of one of the Contracting States through employees or other personnel, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the other Contracting State for a period or periods aggregating more than six months within any twelve-month period.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include :

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise ;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display ;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise ;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise ;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

A3.

- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting in a Contracting State, on behalf of an enterprise of the other Contracting State, the enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State, if such a person:
- (a) has and habitually exercises in the first-mentioned State, an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise; unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise ;
 - (b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders or makes deliveries on behalf of the enterprise ; or
 - (c) has no such authority, but habitually secures orders in the first-mentioned State wholly or almost wholly for the enterprise or for the enterprise and other enterprises which are controlled by it or have a controlling interest in it.
5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person who is not an agent of an independent status within the meaning of paragraph 6.

JS

N.A

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise or on behalf of that enterprise and other enterprises which are controlled by it or have a controlling interest in it, he will not be considered an agent of independent status within the meaning of this paragraph.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

93

N. A

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

AS.

C. A

- (a) that permanent establishment ;
 - (b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment ; or
 - (c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of a certain percentage of the gross receipt of the enterprise or of the permanent establishment or on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such a method as may be customary; the method adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

43.

C. A

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
2. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships in international traffic may be taxed in the other Contracting State, but the tax imposed in that other State shall be reduced by an amount equal to 50 per cent thereof.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to income or profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

JS

C. A

ARTICLE 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State- and taxes accordingly- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are, profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment due regard shall be had to the other provisions of this Agreement.

08.

CN. A

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - (a) 10 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

13.

C - A

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State. Nothing in this paragraph shall be construed as preventing a Contracting State from imposing income tax, according to the laws of that State, on the disposal of profits made by a permanent establishment situated therein.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

AS.

C. A.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed :
- (a) 10 per cent of the gross amount of the interest if it is received by any financial institution (including an insurance company) ;
 - (b) 15 per cent of the gross amount of the interest in other cases.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to the Government of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.

For the purposes of this paragraph, the term "Government"

- (a) in the case of Egypt means the Government of the Arab Republic of Egypt and shall include:
 - (i) the Central Bank of Egypt;
 - (ii) the local authorities; and
 - (iii) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Arab Republic of Egypt or any local authorities as may be agreed from time to time between the competent authorities of the two Contracting States;
- (b) in the case of Thailand, means the Government of the Kingdom of Thailand and shall include :
 - (i) the Bank of Thailand ;
 - (ii) the local authorities ; and
 - (iii) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of the Kingdom of Thailand or any local authorities as may be agreed from time to time between the competent authorities of the two Contracting States.

JS.

N. A.

4. The term "interest" as used in this Article means income, from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income assimilated to income from money lent by the taxation law of the Contracting State in which the income arises.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with (a) such permanent establishment or fixed base, or with (b) business activities referred to under (c) of paragraph 1 of Article 7. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

AS

N. A

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

ARTICLE 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, computer software, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

83.

N.A

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with (a) such permanent establishment or fixed base, or with (b) business activities referred to under (c) of paragraph 1 of Article 7. In such cases the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

js

C. A

ARTICLE 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State of which the enterprise is a resident.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 of this Article may be taxed in the Contracting State in which the income arises.

AS

C. A

ARTICLE 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State :
 - (a) If he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
 - (b) If his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.
2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, dentists, lawyers, engineers, architects and accountants.

43.

C. A

ARTICLE 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period, and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.

gs

CV. A

ARTICLE 16

DIRECTORS' FEES AND REMUNERATION OF TOP-LEVEL MANAGERIAL OFFICIALS

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company or other similar organ which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official in a top-level managerial position of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

JS.

C. A

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities performed by an entertainer or a sportsman, or provided by an enterprise of a Contracting State if the visit to that Contracting State, or the enterprise providing the activities, as the case may be, is substantially supported by public fund of the other Contracting State, including a political subdivision or a local authority or statutory body thereof.

ARTICLE 18

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and annuities paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. The term "annuities" means a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

ARTICLE 19

GOVERNMENTAL FUNCTION

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, political subdivision or local authority shall be taxable only in that State.

JS

CY. A

- (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
- 2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State, political subdivision or local authority shall be taxable only in that State.
- (b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.
- 3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 20

STUDENTS AND TRAINEES

An individual who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and whose visit to the first-mentioned Contracting State is solely for the purpose of:

- (a) studying at a university or other recognized educational institution; or
- (b) securing training to qualify him to practise a profession or trade; or

js

C. A

- (c) studying or carrying out research as a recipient of a grant, allowance or award from a governmental, religious, charitable, scientific, literary or educational organization;

shall be exempt from tax in the first-mentioned State on :

- (i) remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the grant, allowance or award; and
- (iii) income from personal services rendered in that State provided the income constitutes earnings reasonably necessary for his maintenance and education.

ARTICLE 21

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. Resident of one of the Contracting States who, at the invitation of a university, college or other establishment for higher education or scientific research in the other Contracting State, visits that other State solely for the purpose of teaching or scientific research at such institution for a period not exceeding two years shall not be taxed in that other State on his remuneration for such teaching or research.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income from research if such research is undertaken by the individual primarily for the private benefit of a specific person or persons.

AS

N. A

ARTICLE 22

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement may be taxed in the State where the income arises.

ARTICLE 23

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. The laws in force in either of the Contracting States shall continue to govern the taxation of income in the respective Contracting States except when an express provision to the contrary is made in this Agreement. When income is subject to tax in both Contracting States, relief from double taxation shall be given in accordance with the following paragraphs of this Article.
2. (a) In the case of Egypt :
 - (i) Where a resident of Egypt derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Thailand, Egypt shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in Thailand. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in Thailand.
 - (ii) Where, in accordance with any provision of this Agreement, income derived by a resident of Egypt is exempt from tax in Egypt, Egypt may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

C. A

JS

- (b) In the case of Thailand, tax paid in Egypt in respect of income derived from Egypt shall be allowed as a credit against any tax paid in Thailand in respect of that income. The credit shall not, however, exceed that part of the tax paid in Thailand as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
3. For the purpose of allowance as a credit in a Contracting State the tax paid in the other Contracting State shall be deemed to include the tax which is otherwise payable in that other State but has been reduced or waived in accordance with the special incentive laws designed to promote economic development in that other State.

ARTICLE 24

NON - DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

JS.

N. A

3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
4. The provisions of this Article shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
5. The provisions of this Article shall only apply to the taxes which are the subject of this Agreement.

ARTICLE 25

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement.

JS

N-A

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement, with the competent authority of the other Contracting State with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 26

EXCHANGE OF INFORMATION

- 1 The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Agreement, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Agreement. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

18

C. A

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation :

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

ARTICLE 27

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special Agreements.

ARTICLE 28

MISCELLANEOUS RULES

1. The provisions of this Agreement shall not be construed to restrict in any manner any exclusion, exemption, deduction, credit, or other allowance now or hereafter accorded:

13.

2. A

- (a) by the laws of a Contracting State in the determination of the tax imposed by that State, or
 - (b) by any other Agreement entered into by a Contracting State.
- 2. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of applying the Agreement.

ARTICLE 29

ENTRY INTO FORCE

- 1. This Agreement shall enter into force on the date of the exchange of the last notification confirming the completion of the legal procedures necessary to its entry into force in the two Contracting States.
- 2. The provisions of this Agreement shall have effect :
 - (a) in respect of taxes withheld at source, on amounts paid or credited on or after the first day of January in the calendar next following the year in which the Agreement enters into force; and
 - (b) in respect of other taxes on income, for taxable years or accounting periods beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

93

N. A

ARTICLE 30

TERMINATION

This Agreement shall continue in effect indefinitely, but either of the Contracting States may, on or before 30 June in any calendar year after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State a notice of termination in writing through diplomatic channels. In such event the Agreement shall cease to have effect:

- (a) in respect of taxes withheld at source, on amounts paid or credited on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
- (b) in respect of other taxes on income, for taxable years or accounting periods beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at..... on thisday of....., in duplicate, in the Arabic, Thai and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Arabic and the Thai texts, the English text shall prevail.

C. A

FOR THE GOVERNMENT OF
THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT

J. S.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF THAILAND

C. A

PROTOCOL

At the signing of the Agreement between the Arab Republic of Egypt and the Kingdom of Thailand for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement.

1. With reference to Article 7 it is understood that nothing in this Article shall affect the application of any tax law of a Contracting State relating to the tax assessment of a person in cases where the information available to the tax authorities of that State is inadequate to determine the taxable profits of that person, provided that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
2. The term "profits" in Articles 7, 8 and 9 shall refer to income or profits.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at.....this.....day of.....2003 in the Arabic, Thai and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Arabic and the Thai texts, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT

FOR THE GOVERNMENT OF
THE KINGDOM OF THAILAND

19

2003

ความตกลง

ระหว่าง

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์

และ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน

และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

มีความปรารถนาที่จะทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้ที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือในนามของส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ
๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ ภาษีที่เก็บจากยอดรวมของเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ตลอดจนภาษีที่เก็บจากการเพิ่มค่าของทุน ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้
๓. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้จะใช้บังคับโดยเฉพาะ ได้แก่
 - (ก) ในกรณีประเทศอียิปต์
 - (๑) ภาษีเก็บจากเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ (รวมถึงภาษีที่ดินและภาษีอาคาร)
 - (๒) ภาษีรวมเก็บจากเงินได้ของบุคคลธรรมดา
 - (๓) ภาษีเก็บจากกำไรของบริษัท
 - (๔) อากรเพื่อการพัฒนาทรัพยากรด้านการเงินของรัฐ
 - (๕) ภาษีเพิ่มเติมที่บังคับจัดเก็บเป็นร้อยละของภาษีที่กล่าวถึงข้างต้นหรือกรณีอื่น (ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีอียิปต์")
 - (ข) ในกรณีประเทศไทย
 - (๑) ภาษีเงินได้ และ
 - (๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า "ภาษีไทย")
๔. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ซึ่งใช้บังคับหลังจากวันที่ลงนามในความตกลงนี้ เป็นการเพิ่มเติมจาก หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองจะได้แจ้งให้กันและกันทราบถึงเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรในรัฐของตน

ข้อ ๓ บทนิยามทั่วไป

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(ก) คำว่า “ประเทศอียิปต์” หมายถึง อาณาเขตของสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ และเมื่อใช้ในความหมายทางภูมิศาสตร์ รวมถึงทะเลอาณาเขต และพื้นที่ใดๆ ประชิดชายฝั่งเลยน่านน้ำอาณาเขตซึ่งประเทศอียิปต์ใช้สิทธิอธิปไตยตามกฎหมายของประเทศอียิปต์และกฎหมายระหว่างประเทศ และซึ่งได้กำหนดหรือต่อไปอาจกำหนดให้เป็นพื้นที่ซึ่งประเทศอียิปต์อาจใช้สิทธิเกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดิน และทรัพยากรธรรมชาติ

(ข) คำว่า “ประเทศไทย” หมายถึง ดินแดนของราชอาณาจักรไทย รวมถึงน่านน้ำภายในของราชอาณาจักรไทย ทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย และเขตทางทะเลใดๆ ซึ่งราชอาณาจักรไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจในเขตดังกล่าวตามกฎหมายระหว่างประเทศ

(ค) คำว่า “รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” และ “รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึง ประเทศอียิปต์หรือประเทศไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ง) คำว่า “บุคคล” รวมถึง บุคคลธรรมดา กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง บริษัทและคณะบุคคลใดๆ

(จ) คำว่า “บริษัท” หมายถึง นิติบุคคลใดๆ หรือหน่วยใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี

(ฉ) คำว่า “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” และ “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึง วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามลำดับ

(ช) คำว่า “ภาษี” หมายถึง ภาษีอียิปต์หรือภาษีไทยแล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ซ) คำว่า “คนชาติ” หมายถึง

(๑) บุคคลธรรมดาใดๆ ซึ่งมีสัญชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

(๒) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคมใดๆ และหน่วยอื่นใดที่มีสถานภาพเช่นนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง

(ฉ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใดๆ โดยทางเรือ หรือทางอากาศยานซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้นกรณีเรือหรืออากาศยานซึ่งดำเนินการระหว่างสถานที่ต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น

(ญ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(๑) ในกรณีของประเทศอียิปต์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(๒) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

๒. ในการใช้บังคับความตกลงในเวลาใดๆ โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใดๆ ที่มีไดนิยามไว้ในความตกลงนี้ให้มีความหมายตามที่คำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของรัฐนั้น เพื่อประโยชน์ของการเก็บภาษีที่ความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ความหมายของคำภายใต้กฎหมายภาษีของรัฐนั้นจะมีความสำคัญเหนือความหมายที่ได้บัญญัติไว้สำหรับคำนั้น ๆ ในกฎหมายอื่นๆ ของรัฐนั้น

ข้อ ๔
ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึงบุคคลใดผู้ซึ่งภายใต้กฎหมายของรัฐนั้นมีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ในสถานที่ก่อตั้ง สถานจัดการหรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึง อย่างไรก็ตาม คำนี้มีให้รวมถึงบุคคลใดผู้ซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้นด้วยเหตุเฉพาะการมีเงินได้จากแหล่งในรัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว

๒. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

(ก) ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

(ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ หรือถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐใดรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย

(ค) ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ

(ง) ถ้าบุคคลนั้นเป็นคนชาติของทั้งสองรัฐหรือไม่เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐพยายามแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐพยายามแก้ไขปัญห และกำหนดแนวทางปฏิบัติในการใช้ความตกลงกับบุคคลเช่นนั้น โดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า “สถานประกอบการถาวร” หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน
๒. คำว่า “สถานประกอบการถาวร” ให้รวมถึงโดยเฉพาะ
 - (ก) สถานจัดการ
 - (ข) สาขา
 - (ค) สำนักงาน
 - (ง) โรงงาน
 - (จ) โรงช่าง
 - (ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ
 - (ช) ที่ทำการเพาะปลูกหรือไร่นา
 - (ซ) คลังสินค้าในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น
 - (ฌ) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งหรือโครงการประกอบ หรือกิจกรรมตรวจควบคุมที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว ทั้งนี้เฉพาะกรณีที่ตั้ง โครงการหรือกิจกรรมนั้นดำเนินติดต่อกันเป็นระยะเวลาเกินกว่าหกเดือนภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ และ
 - (ญ) การให้บริการรวมถึงบริการให้คำปรึกษาโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยผ่านลูกจ้างหรือบุคลากรอื่น ทั้งนี้เฉพาะกรณีที่กิจกรรมนั้นดำเนินติดต่อกัน (สำหรับโครงการเดียวกัน หรือโครงการที่เกี่ยวข้องกัน) ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันเกินกว่าหกเดือนภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ

๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า “สถานประกอบการถาวร” ไม่ให้ถือว่ารวมถึง

(ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา หรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ

(ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดง

(ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ

(ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของหรือสินค้า หรือรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น

(จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมอื่นซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น

(ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อการประกอบกิจกรรมที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) ถึง (จ) รวมกัน โดยมีเงื่อนไขว่า กิจกรรมทั้งหมดของสถานธุรกิจประจำซึ่งเป็นผลมาจากการรวมเข้ากันนี้มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ

๔. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ในกรณีที่บุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๖ กระทำการในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในนามของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าบุคคลดังกล่าว

(ก) มีและใช้อย่างเป็นปกติในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่า กิจกรรมต่างๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่เฉพาะเพียงการซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น

(ข) ไม่มีอำนาจเช่นนั้น แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น และดำเนินการตามคำสั่งซื้อ หรือส่งมอบในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

(ค) ไม่มีอำนาจเช่นนั้น แต่ได้จัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

๕. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆของข้อนี้อยู่ วิสาหกิจประกันภัยของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้น ในกรณีการรับประกันภัยต่อ จะถือว่า มีสถานประกอบการถาวรอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าวิสาหกิจนั้นเรียกเก็บเบี้ยประกันในอาณาเขตของรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือประกันการเสี่ยงภัยที่มีอยู่ ณ ที่นั้น โดยผ่านบุคคลซึ่งมิได้เป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรค ๖

๖. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าได้ประกอบธุรกิจอีกรัฐหนึ่งนั้นโดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ ถ้าบุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำการอันเป็นปกติในธุรกิจของตน อย่างไรก็ตาม ถ้ากิจกรรมทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดของตัวแทนเช่นว่านั้นได้กระทำในนามวิสาหกิจนั้น หรือในนามของวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่นซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น บุคคลเช่นว่านี้จะไม่ถือว่าเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้

๗. ข้อเท็จจริงที่ว่า บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ควบคุมหรืออยู่ในความควบคุมของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรหรือป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นเมื่ออยู่ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่างๆที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในชุมแร่ แห่แร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเล เรือ และอากาศยานจะไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่าหรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ และเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗
กำไรจากธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจตามที่กล่าวข้างต้น กำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของ

(ก) สถานประกอบการถาวรนั้น

(ข) การขายสิ่งของหรือสินค้าในอีกรัฐหนึ่งนั้น อันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับสิ่งของหรือสินค้าที่ขาย โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้น หรือ

(ค) กิจกรรมทางธุรกิจอื่นๆ ที่กระทำในอีกรัฐหนึ่งนั้น อันมีลักษณะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับการประกอบธุรกิจ โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรนั้น

๒. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค ๑ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนของที่พึงคาดหวังได้ว่า สถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวร

๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่ายซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันถือเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวร หรือโดยอาศัยมูลฐานการปันส่วนผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่างๆของ

วิสาหกิจนั้น มิให้บทบัญญัติในวรรค ๒ ตัดหนทางของรัฐผู้ทำสัญญานั้น ในการกำหนดค่าอะไรเพื่อเสียภาษีโดยวิธีการอันอาจเป็นประเพณีเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม วิธีการที่จะนำมาใช้นั้นจะต้องเป็นวิธีที่ส่งผลเป็นไปตามหลักการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในข้อนี้

๕. มิให้ถือว่าค่าอะไรเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติวรรคก่อนๆ ค่าอะไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปีๆไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

๗. ในกรณีที่ค่าอะไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ ๘

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

๑. ถ้าไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นเท่านั้น
๒. ถ้าไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง แต่ภาษีที่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ให้ใช้บังคับแก่เงินได้หรือกำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่ม การเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศด้วย

ข้อ ๙
วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในกรณีที่

(ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ

(ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในกรณีใดกรณีหนึ่งได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ถ้าไรใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเก็บภาษีจากกำไรของวิสาหกิจของรัฐนั้นซึ่งได้รวมกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ได้ถูกเรียกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นแล้ว และกำไรที่รวมเข้าไบนั้นเป็นกำไรซึ่งควรจะเป็นของวิสาหกิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่ควรจะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นอาจปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสม ในการปรับปรุงเช่นนั้นต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๐

เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(๑) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าเจ้าของผลประโยชน์เป็นบริษัทซึ่งถือหุ้นโดยตรงอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของทุนของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล

(๒) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นในกรณีอื่น ๆ

วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๓. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากหุ้น หุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงินหรือสิทธิในหุ้นที่ไม่ต้องลงทุนเป็นเงิน หุ้นเหมืองแร่ หุ้นของผู้ก่อตั้ง หรือสิทธิอื่นๆอันมีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไรซึ่งมิใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้ รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่นๆในบริษัทซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษี เช่นเดียวกับ เงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทผู้ทำการจ่ายเงินเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจอีกรัฐหนึ่งซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำเช่นนั้น ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้บทบัญญัติข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับเงินได้หรือกำไรจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนของที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีจากกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้น จะประกอบขึ้นด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้จะแปลความเป็นการป้องกันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการบังคับจัดเก็บภาษีเงินได้ตามกฎหมายของรัฐนั้นจากการจำหน่ายเงินกำไรของสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐนั้น

ข้อ ๑๑
ดอกเบี๋ย

๑. ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี๋ยเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบี๋ยนั้นเกิดขึ้นและ ตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี๋ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี๋ยนั้นได้รับโดยสถาบันการเงินใดๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)

(ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น ในกรณีอื่นๆ

๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๒ ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ รัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรคนี้ คำว่า "รัฐบาล"

(ก) ในกรณีของประเทศอียิปต์ หมายถึง รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ และให้รวมถึง

(๑) ธนาคารแห่งประเทศอียิปต์

(๒) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ

(๓) สถาบันซึ่งรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใด ๆ เป็นเจ้าของทุนทั้งหมดตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆไประหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

(ข) ในกรณีของประเทศไทย หมายถึง รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และให้รวมถึง

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทย

(๒) องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และ

(๓) สถาบันซึ่งรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใด ๆ

เป็นเจ้าของทุนทั้งหมดตามที่อาจตกลงกันเป็นคราวๆไประหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสอง

๔. คำว่า “ดอกเบี้ย” ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและเงินรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น

๕. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่อีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับ (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจําอันหรือ (ข) กิจกรรมทางธุรกิจที่ระบุไว้ใน (ค) ของวรรค ๑ ของข้อ ๗ ในกรณีเช่นว่านี้ จะใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๖. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจําอัน ดอกเบี้ยเช่นว่านี้จะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจําอันตั้งอยู่

๗. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๒

คำสิทธิ

๑. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และถ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น
๓. คำว่า "คำสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง การถ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์ หรือฟิล์ม หรือเทป ที่ใช้สำหรับการกระจายเสียงทางวิทยุหรือโทรทัศน์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ แผนผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับใดๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจหรือในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกรัฐหนึ่งนั้นจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำสิทธิที่ถ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับ (ก) สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นหรือ (ข) หรือกิจกรรมทางธุรกิจที่ระบุไว้ใน (ค) ของวรรค ๑ ของข้อ ๗ ในกรณีเช่นว่านี้จะใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ แล้วแต่กรณี

๕. ค่าสิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือรัฐนั่นเอง ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธินั้นเกิดขึ้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ค่าสิทธิเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นตั้งอยู่

๖. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้ สิทธิ หรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายค่าสิทธิแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ ๑๓

ผลได้จากทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นนั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๓. ผลได้ที่วิสาหกิจซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือ หรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือ หรืออากาศยานเช่นนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐที่วิสาหกิจเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เท่านั้น
๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใดๆ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในวรรค ๑, ๒ และ ๓ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้เกิดขึ้น

ข้อ ๑๔

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆที่มีลักษณะเป็นอิสระ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ เงินได้เช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

- (ก) ถ้าผู้นั้นมีฐานประกอบการประจำโดยปกติอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้น ในกรณีเช่นนั้นเฉพาะเงินได้ที่พึงถือได้ว่าเป็นของฐานประกอบการประจำ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
- (ข) ถ้าผู้นั้นอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลา รวมกันถึงหรือมากกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ ในกรณีเช่นนั้นเฉพาะเงินได้ที่ผู้นั้นได้รับจากการประกอบกิจกรรมในอีกรัฐหนึ่งนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

๒. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโดยเฉพาะ กิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ กิจกรรมการศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทันตแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๖, ๑๘ และ ๑๙ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า
 - (ก) ผู้รับเงินอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ
 - (ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง และ
 - (ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง
๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนตัวเกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ โดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐที่วิสาหกิจนั้นมีถิ่นที่อยู่

ข้อ ๑๖

ค่าป่วยการของกรรมการ และค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ด้านการจัดการระดับสูง

๑. ค่าป่วยการของกรรมการ และการจ่ายเงินอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นสมาชิกในคณะกรรมการอำนวยการของบริษัท หรือหน่วยงานอื่นที่คล้ายคลึงกันซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งด้านการจัดการระดับสูงของบริษัทซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๗

นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๑๔ และ ๑๕ เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทญ์หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในฐานะนักแสดงหรือนักกีฬานั้น มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๗, ๑๔ และ ๑๕ เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาเกิดขึ้น
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้จะไม่ใช่บังคับกับเงินได้ที่ได้รับจากกิจกรรมที่กระทำโดยนักแสดง หรือนักกีฬา หรือจัดให้มีขึ้นโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง หากการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐนั้น หรือวิสาหกิจผู้จัดกิจกรรมนั้นแล้วแต่กรณี ได้รับการสนับสนุนส่วนใหญ่โดยเงินทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรตามกฎหมายของรัฐนั้น

ข้อ ๑๘
เงินบำนาญและเงินปี

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๑๗ เงินบำนาญและเงินปีที่จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เพื่อเป็นค่าตอบแทนสำหรับการทำงานในอดีต จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น
๒. คำว่า "เงินปี" หมายถึง จำนวนเงินที่กำหนดไว้ซึ่งพึงจ่ายเป็นระยะๆ ตามเวลาที่กำหนดระหว่างที่มีชีวิตอยู่หรือระหว่างระยะเวลาที่ระบุไว้หรือที่พึงกำหนดได้แน่นอน ภายใต้ข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายตอบแทนอย่างเพียงพอและครบจำนวนเป็นเงินหรือตามค่าของเงิน

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

๑. (ก) ค่าตอบแทนนอกเหนือจากเงินบำนาญที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น ให้แก่ บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ ที่ให้แก่รัฐนั้น ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนเช่นนั้น จะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น ถ้าการให้บริการเกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ผู้ซึ่ง

(๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(๒) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น

๒. (ก) เงินบำนาญใด ๆ ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น ให้แก่บุคคลธรรมดา เนื่องจาก บริการที่ให้แก่รัฐ ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญเช่นนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น

๓. บทบัญญัติของข้อ ๑๕ , ๑๖ และ ๑๘ จะใช้บังคับกับค่าตอบแทนหรือเงินบำนาญ ในส่วนที่ เกี่ยวกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ส่วนราชการ หรือ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

ข้อ ๒๐

นักศึกษาและผู้รับการฝึกอบรม

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งในเวลาก่อนหน้าที่จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และการไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้นก็เพียงเพื่อประสงค์ที่จะ

- (ก) เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่เป็นที่ยอมรับ หรือ
- (ข) เข้ารับการฝึกอบรมให้สามารถปฏิบัติงานด้านวิชาชีพหรือการค้า หรือ
- (ค) เข้าศึกษาหรือทำการค้นคว้าวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน เงินอุดหนุน หรือรางวัลจากองค์การรัฐบาล การศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณคดีหรือการศึกษา

จะได้รับยกเว้นภาษีในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกสำหรับ

- (๑) เงินที่ส่งจากต่างประเทศ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา การเล่าเรียน การค้นคว้าวิจัยหรือการฝึกอบรมของผู้นั่นเอง
- (๒) ทุน เงินอุดหนุนหรือเงินรางวัล และ
- (๓) เงินได้จากบริการส่วนบุคคลที่กระทำในรัฐนั้น โดยเงินได้นั้นจะต้องเป็นเงินได้ที่จำเป็นและสมควรสำหรับการครองชีพและการศึกษาของผู้นั้น

ข้อ ๒๑

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

๑. ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ที่ได้รับเชิญจากมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถานที่อื่น ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้การศึกษาในระดับสูง หรือทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ผู้ซึ่งไปเยือนอีกรัฐหนึ่งนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอน หรือการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่สถาบัน เช่นว่านั้นเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี จะไม่ถูกเรียกเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นสำหรับค่าตอบแทนจากการสอนหรือการวิจัยเช่นว่านั้น
๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้จากการวิจัย หากการวิจัยเช่นว่านั้นดำเนินการโดยบุคคลธรรมดา เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของบุคคลหนึ่งหรือหลายบุคคลโดยเฉพาะเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๒
เงินได้อื่นๆ

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับข้อบทก่อนๆ
ของความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ในรัฐซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๒๓

การจัดการเก็บภาษีซ้อน

๑. กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่ง จะยังคงใช้บังคับต่อไปในการจัดเก็บภาษีอากรจากเงินได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น เว้นแต่ในกรณีที่ได้บัญญัติไว้ชัดเจนให้เป็นอย่างอื่น ในความตกลงนี้ ในกรณีที่เงินได้ต้องเสียภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้ได้รับการบรรเทาภาระจากการเก็บภาษีซ้อนตามวรรคต่อไปของข้อนี้

๒. (ก) ในกรณีประเทศอียิปต์

(๑) ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศอียิปต์ได้รับเงินได้ ซึ่งตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้อาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทย ประเทศอียิปต์จะยอมให้นำภาษีเงินได้จำนวนเท่ากับภาษีเงินได้ที่ได้เสียไว้ในประเทศไทยมาหักออกจากภาษีเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่นั้น อย่างไรก็ตาม การหักเช่นนี้นั้นจะต้องไม่เกินส่วนของภาษีเงินได้ตามที่คำนวณไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการหักนั้นตามจำนวนที่เหมาะสมกับเงินได้ซึ่งอาจเก็บภาษีได้ในประเทศไทย

(๒) ในกรณีที่บทบัญญัติใดๆ ของความตกลงนี้ เงินได้ที่ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศอียิปต์ ได้รับยกเว้นภาษีในประเทศอียิปต์ อย่างไรก็ตาม ประเทศอียิปต์อาจคำนวณจำนวนภาษีสำหรับเงินได้ส่วนที่เหลือของผู้มีถิ่นที่อยู่ดังกล่าว โดยนำเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นมารวมด้วย

(ข) ในกรณีประเทศไทย ภาษีที่จ่ายในประเทศอียิปต์ในส่วนของเงินได้ที่ได้รับจากประเทศอียิปต์ จะยอมให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีใดๆ ที่จ่ายในประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้นั้น อย่างไรก็ตาม เครดิตจะต้องไม่เกินส่วนของภาษีที่จ่ายในประเทศไทยตามที่คำนวณไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการเครดิตตามจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้นั้น

๓. เพื่อความมุ่งประสงค์ของการยอมให้ถือเป็นเครดิตในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ภาษีที่จ่ายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะถือว่ารวมถึงภาษีที่พึงต้องชำระในอีกรัฐหนึ่งนั้น แต่ได้รับการลดหรือการยกเว้นตามกฎหมายจงใจพิเศษ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๔
การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใดๆหรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นการระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งนั้น ถูกบังคับหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน
๒. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกเรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้นที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน
๓. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งมีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะไม่ถูกบังคับในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใดๆหรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใดๆเกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นการระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถูกบังคับหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม
๔. บทบัญญัติของข้อนี้ จะไม่แปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในการให้การลดหย่อนส่วนบุคคล การบรรเทา และการหักใดๆแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการเสียภาษีอากร อันเนื่องมาจากสถานะการเป็นพลเมือง หรือตามความรับผิดชอบทางครอบครัว ซึ่งรัฐนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐของตน
๕. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับกับภาษีที่อยู่ในบังคับของความตกลงนี้เท่านั้น

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่ายพิจารณาเห็นว่าการกระทำของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่าย มีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงวิธีการแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐเหล่านั้น คำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในเวลา ๓ ปี นับจากการแจ้งครั้งแรกถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษีอากรอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้
๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอากรอันไม่เป็นไปตามความตกลงนี้
๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเนื่องจากการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงนี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อขจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ด้วย
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจติดต่อซึ่งกันและกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้บรรลุความตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น

ข้อ ๒๖ การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ หรือตามกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐซึ่งเกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกับความตกลงนี้ ข้อสนเทศใดๆ ที่ได้รับโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกันกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์กรฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บ การบังคับใช้หรือการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้อง หรือการพิจารณาอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ บุคคลหรือเจ้าหน้าที่เช่นว่านั้นจะใช้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อสนเทศในกระบวนการพิจารณาในศาลหรือในการวินิจฉัยชี้ขาดของศาล

๒. ไม่มีกรณีใด ที่จะแปลความบทบัญญัติของวรรค ๑ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้ต้อง

(ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายและวิธีปฏิบัติทางการบริหารของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

(ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพหรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ (ความสงบเรียบร้อยของสาธารณชน)

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีข้อความใดในความตกลงนี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการรักษาของ
ผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตาม
บทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๘
กฎเกณฑ์อื่น ๆ

๑. บทบัญญัติของความตกลงนี้จะไม่แปลความเป็นการจำกัดไม่ว่าในลักษณะใดก็ตามซึ่งการ
ไม่รวม การยกเว้น การหัก การเครดิต การลดหย่อน ในปัจจุบันหรือที่อาจกำหนดในอนาคต
(ก) โดยกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในการกำหนดภาษีที่จะบังคับจัดเก็บในรัฐนั้น หรือ
(ข) โดยความตกลงอื่นใดที่จะนำมาใช้ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ อาจติดต่อซึ่งกันและกันโดยตรง เพื่อความ
มุ่งประสงค์ในการใช้บังคับความตกลงนี้

ข้อ ๒๙
การเริ่มใช้บังคับ

๑. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่แลกเปลี่ยนหนังสือแจ้งครั้งหลังสุดเพื่อยืนยันว่าได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่จำเป็นตามกฎหมายเพื่อให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
๒. บทบัญญัติของความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ
 - (ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่จ่ายหรือเครดิตในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่ความตกลงมีผลบังคับใช้ และ
 - (ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่ความตกลงมีผลบังคับใช้

ข้อ ๓๐
การเลิกใช้

ความตกลงนี้จะยังคงมีผลบังคับโดยไม่กำหนด แต่รัฐผู้ทำสัญญารัฐใดรัฐหนึ่งอาจแจ้งยกเลิกการใช้ความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรโดยผ่านวิถีทางการทูต ในหรือก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ของปีปฏิทินใดๆ หลังจากพ้นกำหนดระยะเวลา ๕ ปี นับจากวันที่ความตกลงมีผลบังคับใช้ ในกรณีเช่นว่านี้ความตกลงเป็นอันเลิก มีผลใช้บังคับ

(ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีห้า ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่จ่ายหรือเครดิตในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการเลิกใช้ และ

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่มีการแจ้งการเลิกใช้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามในความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับที่.....เมื่อวันที่.....

เป็นภาษาอาหรับ ไทย และอังกฤษ ทุกฉบับใช้ได้เท่าเทียมกัน กรณีที่มีความแตกต่างในการตีความระหว่างฉบับภาษาอาหรับและฉบับภาษาไทย ให้ถือฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

พิธีสาร

ในการลงนามความตกลงระหว่างสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์และราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้น การเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงระษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ ผู้ลงนามข้าง หายนี้ ได้ตกลงกันว่าบทบัญญัติดังต่อไปนี้จะเป็นส่วนหนึ่งของความตกลง

๑. ตามข้อ ๗ เป็นที่เข้าใจว่า ไม่มีข้อความใดในข้อนี้จะกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายภาษี ใดๆของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเกี่ยวกับการประเมินภาษีของบุคคลในกรณีที่ข้อสนเทศที่เจ้าหน้าที่ภาษี ของรัฐนั้นมีอยู่ไม่เพียงพอที่จะพิจารณากำไรที่พึงเสียภาษีของบุคคลนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าผลลัพธ์ที่ได้ จะต้องสอดคล้องกับหลักการที่มีอยู่ในข้อนี้

๒. คำว่า "กำไร" ในข้อ ๗, ๘ และ ๙ จะหมายถึงเงินได้หรือกำไร

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามใน พิธีสารนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับที่.....เมื่อวันที่.....

เป็นภาษาอาหรับ ไทย และอังกฤษ ทุกฉบับใช้ได้เท่าเทียมกัน กรณีที่มีความแตกต่างในการตีความ ฉบับภาษาอาหรับและฉบับภาษาไทย ให้ถือฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

ในนามรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

บันทึกคำชี้แจง

ร่างความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอาหรับอียิปต์เพื่อการเว้น
การเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงระงการในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

ใจความ ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาประเทศหนึ่งหรือ
ทั้งสองประเทศ

คำชี้แจง ๑. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับผู้เสียภาษีที่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญา
เท่านั้น เช่น บริษัท ก. จัดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสาขาในประเทศอียิปต์ สาขาของบริษัท ก.
จะเสียภาษีในประเทศอียิปต์ไม่เกินอัตราที่กำหนดในความตกลง แต่ถ้าบริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้น
ในประเทศอื่นที่ไม่มีความตกลงกับประเทศอียิปต์ จะต้องเสียภาษีในประเทศอียิปต์ตามอัตราปกติ
ซึ่งอาจจะสูงกว่าอัตราตามความตกลง

๒. ข้อนี้เป็นไปตามต้นแบบของความตกลงซึ่งเสนอแนะโดยองค์การเพื่อความร่วมมือ
และพัฒนารายทางเศรษฐกิจ (โออีซีดี) รวมทั้งต้นแบบความตกลงที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ
เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาใช้เจรจากับประเทศที่พัฒนาแล้วและตามแบบที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับ
ประเทศอื่นๆมาแล้ว

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

ใจความ ๑. ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้ ในกรณีของประเทศไทยได้แก่ภาษีเงินได้
ที่เก็บจากบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในกรณีของประเทศอียิปต์
ได้แก่ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ภาษีเก็บจากเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ อากกรเพื่อการ
พัฒนาทรัพยากรด้านการเงิน และภาษีเพิ่มเติมที่จัดเก็บเป็นร้อยละของภาษีดังกล่าว

๒. ความตกลงนี้จะใช้บังคับกับภาษีอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษีที่กล่าวมาข้างต้น
ที่อาจบังคับจัดเก็บภายหลังการลงนามในความตกลงนี้แล้ว

คำชี้แจง ๑. ความตกลงนี้ใช้บังคับกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินและการเพิ่มค่าของทุนด้วย ความตกลงมีลักษณะของบทบัญญัติเช่นเดียวกับที่ปรากฏในความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนฉบับอื่นๆที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศต่างๆ ถึงแม้ว่าชื่อของภาษีของประเทศคู่สัญญาจะเปลี่ยนไป แต่สาระสำคัญยังคงไว้คือเก็บจากเงินได้

๒. ภาษีที่กำหนดในความตกลงนี้ ไม่รวมถึงภาษีอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษีเก็บจากเงินได้ การกำหนดให้ภาษีใดอยู่ในขอบข่าย ก็เพื่อที่จะให้ผู้เสียภาษีทราบว่าตนจะสามารถขอรับสิทธิได้เพียงใด

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

ใจความ ๑. คำต่างๆที่ได้นิยามไว้ในความตกลงนี้ คือ ประเทศอียิปต์ ประเทศไทย รัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่าย รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง บุคคล บริษัท วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองฝ่าย วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษี คนชาติ การจราจรระหว่างประเทศ และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ส่วนคำว่า ผู้มีถิ่นที่อยู่ สถานประกอบการถาวร เงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ นั้น ได้นิยามไว้แยกต่างหากในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ ตามลำดับ

๒. คำที่มีได้มีบทนิยามไว้ในความตกลงนี้ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

คำชี้แจง ๑. การให้คำนิยามไว้ก็เพื่อสะดวกต่อการถือปฏิบัติตามความตกลง เพราะคำบางคำมีคำแปลหรือความหมายแตกต่างกันในแต่ละประเทศ การบัญญัติคำนิยามไว้ ก็เพื่อป้องกันการแปลความตามภาษาท้องถิ่นผิดไปจากเจตนารมณ์ที่วางไว้ในความตกลง

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี รวมทั้งแบบอย่างความตกลงที่เสนอแนะ โดยสหประชาชาติ และเช่นเดียวกับอนุสัญญาหรือความตกลงฉบับอื่นๆที่ประเทศไทยได้ทำมาแล้ว

ข้อ ๔ ผู้มีถิ่นที่อยู่

ใจความ บทนิยาม “ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาารัฐหนึ่ง” ความตกลงนี้ได้กำหนดในหลักการว่าบุคคลใดเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ที่ต้องเสียภาษีในประเทศใด ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ให้ถือที่อยู่ถาวร ศูนย์กลางผลประโยชน์อันสำคัญ ที่อยู่อันเป็นปกติวิสัย สัญชาติหรือการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐเป็นเกณฑ์ชี้ขาดตามลำดับ กรณีบริษัทเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ก็ให้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยให้ถือสถานที่จดทะเบียนก่อตั้ง สถานจัดการใหญ่ หรือการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศเป็นเกณฑ์ชี้ขาดตามลำดับ

คำชี้แจง ๑. การกำหนดถิ่นที่อยู่เพื่อการระงับการเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการใช้ความตกลง เพราะว่าบริษัทพหุชาติจะมีสถานที่ทำงานในหลายประเทศ เช่น มีสถานจัดการในประเทศไทย แต่มีการจดทะเบียนในอีกประเทศหนึ่ง และในขณะเดียวกันมีสาขาอยู่ในอีกหลายประเทศ เมื่อได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์การมีถิ่นที่อยู่ไว้แล้ว บริษัทพหุชาติก็ย่อมจะมีถิ่นที่อยู่ได้ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงแห่งเดียว และจะเป็นการกำหนดว่าบริษัทนั้น ๆ ควรมีสถานที่ตามความตกลงหรือไม่

๒. บริษัทพหุชาติในยุโรปอาจมีการก่อตั้งขึ้นในประเทศหนึ่ง แต่ไม่มีสถานจัดการในประเทศอียิปต์หรือในประเทศไทย หากมีการนี้เช่นนี้เกิดขึ้น ความตกลงจะกำหนดว่ามีถิ่นที่อยู่ในที่ใด ซึ่งตามกฎหมายของประเทศไทย บริษัทจะมีถิ่นที่อยู่ในไทยก็ต่อเมื่อจดทะเบียนก่อตั้งบริษัทในไทย ส่วนสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในไทยไม่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในไทย หลักเกณฑ์นี้เป็นไปในทำนองเดียวกันกับประเทศอียิปต์

๓. ข้อนี้เป็นบทกำหนดว่าบุคคลใดจะได้รับความคุ้มครองในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ก็จะได้รับ ความคุ้มครองในฐานะเช่นนั้น ส่วนบุคคลที่ตามกฎหมายภายในของประเทศทั้งสองต่างก็ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศทั้งสองแล้ว ก็จะพิจารณางานเป็นขั้นๆ เพื่อให้บุคคลนั้นได้รับความคุ้มครองตามความตกลงในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียวเท่านั้น

๔. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี และสหประชาชาติ

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

ใจความ ๑. บทนิยาม “สถานประกอบการถาวร” กำหนดลักษณะของสถานที่ประกอบธุรกิจ กิจกรรมประเภทต่างๆ และผู้แทนของวิสาหกิจ อันเป็นเหตุให้วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่ง

๒. สิ่งที่กำหนดให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรโดยเฉพาะ ได้แก่ สถานจัดการ สาขา สำนักงาน โรงงาน โรงช่าง เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือก๊าซ เหมืองหิน หรือแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งหรือโครงการประกอบที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๖ เดือน และการให้บริการ รวมถึง การให้บริการปรึกษาในช่วงระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๖ เดือน

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้เน้นว่ามีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะเสียภาษีเงินได้จากกำไรที่เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่งต่อเมื่อมีสถานประกอบการถาวรในประเทศหลัง ความตกลงนี้จึงได้พยายามที่จะบัญญัติลักษณะของการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้จัดข้อถกเถียงในการจัดเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจในแต่ละรัฐคู่สัญญา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สถานประกอบการถาวรแบ่งได้ ๓ ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ประเภททรัพย์สิน ประเภทกิจกรรมและประเภทตัวแทน

๒. หากบริษัทต่างประเทศที่ดำเนินธุรกิจและได้รับกำไรธุรกิจจากประเทศไทยโดยไม่เข้าลักษณะการมีสถานประกอบการถาวรประเภทใดเลย จะได้รับยกเว้นภาษีจากกำไรดังกล่าว

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

ใจความ เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์รวมทั้งเงินได้จากการเกษตร หรือการทำป่าไม้ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้ตรงกับแนวของ โออีซีดี และเป็นไปตามแนวความตกลงที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ

๒. ถ้าหากบริษัทหนึ่งในประเทศไทยมีสถานที่ทำงานในประเทศอียิปต์ และให้เขาส่งงานดังกล่าว ค่าเช่าที่เกิดขึ้น ประเทศอียิปต์เก็บภาษีได้ตามกฎหมายภายใน และเมื่อบริษัทไทยนำค่าเช่ามารวมเสียภาษีในประเทศไทยตามหลักกฎหมายของไทยแล้ว ประเทศไทยจะยอมให้นำภาษีอียิปต์ที่เรียกเก็บจากค่าเช่าดังกล่าวมาเครดิตออกจากภาษีในประเทศไทย หลักการนี้จะใช้ในกรณีที่บริษัทอียิปต์มาให้เขาส่งงานในประเทศไทยด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

ใจความ ๑. กำไรของวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น อีกประเทศหนึ่งจะเก็บภาษีได้ก็ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในประเทศของตน และจะเก็บจากเงินได้หรือกำไรที่เป็นส่วนของสถานประกอบการถาวรนั้นเท่านั้น

๒. เมื่อวิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่งแล้ว ให้คำนวณกำไรอันเป็นส่วนหนึ่งของสถานประกอบการถาวรเสมือนหนึ่งวิสาหกิจนั้นกับสถานประกอบการถาวร มีสถานภาพเป็นอิสระแยกต่างหากจากกัน

๓. การคำนวณกำไรของสถานประกอบการถาวรให้หักค่าใช้จ่ายโดยสมเหตุสมผล รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าค่าใช้จ่ายนั้นจะเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. ถ้ากำไรประกอบด้วยการเงินได้ที่แยกบัญชีไว้ในข้ออื่นของความตกลงนี้แล้ว ให้ถือบทบัญญัติของข้ออื่นนั้นเป็นเกณฑ์ในการเสียภาษี

คำชี้แจง ๑. ความของข้อนี้เป็นกฎเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลของสถานประกอบการถาวรที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง

๒. ความข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับของสหประชาชาติ

ข้อ ๘

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

ใจความ

๑. กิจการเดินอากาศยานระหว่างประเทศของประเทศหนึ่งไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอีกประเทศหนึ่ง
๒. กิจการเดินเรือระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง ซึ่งมีสถานจัดการในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศหลังเก็บภาษีได้ แต่ให้ลดภาษีที่เรียกเก็บเท่ากับร้อยละ ๕๐ ของภาษี
๓. บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้ได้กับกรณีที่มีการรวมกลุ่มธุรกิจทางการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างประเทศด้วย

คำชี้แจง

๑. หากบริษัทการบินไทยมีการเปิดเส้นทางทางอากาศไปยังประเทศอียิปต์ ถ้าไม่มีความตกลงบริษัทการบินไทยจะต้องเสียภาษีให้ประเทศอียิปต์จำนวนหนึ่งทุกๆปี แต่เมื่อมีความตกลงฉบับนี้แล้ว ก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีในส่วนนี้ และการขนส่งทางอากาศของประเทศอียิปต์ ประเทศไทยก็จะให้การปฏิบัติในทำนองเดียวกัน
๒. สำหรับการขนส่งทางเรือ แต่ละประเทศตกลงให้ลดภาษีลงมาถึงหนึ่ง
๓. ข้อนี้เป็นไปตามแนวเดียวกับแบบฉบับของ โออีซีดี และตามความตกลงที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๙

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ใจความ

ในกรณีที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีความสัมพันธ์อย่างไม่อิสระกับวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่ง ในลักษณะการเข้าไปจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนในวิสาหกิจของประเทศคู่สัญญาทั้งสอง เป็นผลให้กำไรของวิสาหกิจใดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (เช่น โดยการตั้งราคาทุนสินค้าให้สูงเกินปกติ) ให้ปรับปรุงกำไรเสียใหม่ให้ได้เท่ากับที่วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยอิสระควรจะได้ และเก็บภาษีจากกำไรตามที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่น ๆ เพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีของบริษัทพหุชาติในลักษณะการกำหนดราคาโอน (Transfer pricing)

ข้อ ๑๐ เงินปันผล

ใจความ ๑. เงินปันผลที่บริษัทผู้จ่ายอยู่ในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศผู้รับเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน อย่างไรก็ตาม ประเทศซึ่งบริษัทผู้จ่ายตั้งอยู่ก็มีสิทธิเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าผู้รับนั้นถือหุ้นโดยตรงอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของทุนของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล และร้อยละ ๑๕ ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้นในกรณีอื่นๆ วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเก็บภาษีจากบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๒. ถ้าผู้รับเงินปันผลมีสถานประกอบการถาวรหรือให้บริการวิชาชีพอิสระผ่านฐานประกอบการประจำในประเทศที่จ่ายเงินปันผล และสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นเกี่ยวข้องกับการถือหุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผล ประเทศที่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำตั้งอยู่ อาจเรียกเก็บภาษีจากเงินปันผลได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แห่งความตกลงนี้ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง ๑. กฎหมายภายในปัจจุบันของประเทศไทยจัดเก็บภาษีจากเงินปันผลที่จ่ายให้กับบริษัทต่างประเทศในอัตราร้อยละ ๑๐ การกำหนดอัตราภาษีไว้ในความตกลงไม่เกินร้อยละ ๑๐ และ ๑๕ แล้วแต่กรณี ก็เพื่อเป็นพาดานชั้นสูงไม่ให้มีการจัดเก็บภาษีสูงไปกว่านั้น แต่ถ้าผู้รับปันผลเข้ามามีสถานประกอบการถาวรในประเทศผู้จ่ายเงินปันผลจะต้องถูกเก็บภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ (แล้วแต่กรณี)

๒. การจำหน่ายเงินกำไรของสาขาไปให้สำนักงานใหญ่ที่ประเทศไทยจัดเก็บภาษีอยู่ในอัตราร้อยละ ๑๐ ยังคงมีผลอยู่เช่นเดิม ไม่ได้รับผลกระทบจากความตกลงข้อนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความเท่าเทียมกันในการภาษีจากการลงทุนในรูปแบบต่างๆ ของบริษัทต่างประเทศไม่ว่าจะเข้ามาถือหุ้นในบริษัทไทย (บริษัทในเครือ) หรือเข้ามาเปิดสาขาของวิสาหกิจต่างประเทศโดยตรงในไทย

๓. ความข้อนี้ส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นเดียวกับบทบัญญัติในอนุสัญญาหรือความตกลงที่ไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๑๑

ดอกเบีย

ใจความ ๑. ดอกเบียที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้

๒. อย่างไรก็ตามประเทศที่มีการจ่ายดอกเบียยังคงเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้ตามกฎหมายของตน ถ้าเป็นดอกเบียที่จ่ายให้แก่สถาบันการเงินใดๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย) ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น แต่สำหรับกรณีอื่นๆ จะเก็บภาษีได้ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบียทั้งสิ้น

๓. ดอกเบียที่จ่ายให้รัฐบาลของอีกประเทศหนึ่งหรือหน่วยงานที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ จะได้รับยกเว้นภาษี

๔. ถ้าผู้รับดอกเบียมีสถานประกอบการถาวรหรือให้บริการวิชาชีพอิสระผ่านฐานประกอบการประจำในประเทศที่มีการจ่ายดอกเบีย และสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นเกี่ยวข้องกับสิทธิเรียกร้องในหนี้อันเป็นเหตุแห่งการจ่ายดอกเบียประเทศที่มีการจ่ายดอกเบีย อาจเก็บภาษีจากดอกเบียนั้นได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ หรือ ข้อ ๑๔ แห่งความตกลงนี้ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง อัตราภาษีที่จัดเก็บจากการจ่ายดอกเบี้ยไปต่างประเทศ กฎหมายไทยกำหนดไว้ใน อัตราร้อยละ ๑๕ ความตกลงให้ลดอัตราลงมาร้อยละ ๑๐ ถ้าจ่ายให้ตามเงื่อนไขที่ความตกลงกำหนด ซึ่งเป็นการลดอัตราลงมาในลักษณะเดียวกับที่ปรากฏในอนุสัญญาหรือความตกลงฉบับอื่นๆ ที่ไทย ได้ตกลงกับประเทศต่างๆ ไว้แล้ว แต่ถ้าผู้รับดอกเบี้ยมีสถานประกอบการถาวรในประเทศ ผู้จ่ายจะต้อง เสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

ใจความ ๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และจ่ายให้กับผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลัง เก็บภาษีได้

๒. ประเทศที่มีการจ่ายค่าสิทธิอาจเก็บภาษีจากค่าสิทธิได้ด้วย ถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์ จากค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งให้เก็บภาษีได้ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น

๓. คำว่า “ค่าสิทธิ” ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อ การใช้หรือสิทธิในการใช้ ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับ หรือกรรมวิธีลับใดๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์หรือเพื่อ ข้อเสนอทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และวิทยาศาสตร์

๔. ค่าสิทธิที่จ่ายจากประเทศหนึ่งให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่งโดยที่ผู้รับมีสถานประกอบการ ถาวร หรือฐานประกอบการประจำอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายค่าสิทธินั้นในประเทศแรก ให้ใช้บทบัญญัติของ ข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับ (แล้วแต่กรณี)

คำชี้แจง ๑. อัตราภาษีที่เก็บจากค่าสิทธิที่จ่ายให้ผู้รับในต่างประเทศตามกฎหมายภายในของไทย กำหนดไว้ร้อยละ ๑๕ ซึ่งเท่ากับเพดานอัตราที่กำหนดในความตกลงนี้ แต่ถ้าผู้รับค่าสิทธิมีสถานประกอบการ ถาวรหรือฐานประกอบการประจำอยู่ในประเทศผู้จ่าย จะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ แล้วแต่กรณี

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับ

โออีซีดี

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

- ใจความ**
๑. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
 ๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินที่ใช้ในธุรกิจของสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำของผู้ให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระซึ่งตั้งอยู่ในประเทศใด ประเทศนั้นอาจเก็บภาษีได้
 ๓. ผลได้จากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานและอสังหาริมทรัพย์บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น
 ๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินอื่นนอกจากที่กล่าวมาในวรรค ๑, ๒ และ ๓ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่เงินได้เกิดขึ้น

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีสาระสำคัญส่วนใหญ่อันเดียวกับอนุสัญญาหรือความตกลงที่ไทยได้เจรจาไว้กับประเทศต่างๆมาแล้ว

ข้อ ๑๔
บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

ใจความ บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง หากได้รับเงินได้จากการบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอิสระ ให้เก็บภาษีได้ในประเทศนั้นเท่านั้น อย่างไรก็ตามอาจเก็บภาษีได้ในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนด เช่น มีฐานประกอบการประจำในประเทศที่เข้าไปให้บริการหรืออยู่ในประเทศที่เข้าไปให้บริการ (แหล่งเงินได้) เกิน ๑๘๓ วัน หรือค่าตอบแทนที่ได้รับตกเป็นภาระของการจ่ายของสถานประกอบการในประเทศที่เข้าไปให้บริการ

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีลักษณะการใช้บังคับเช่นเดียวกับความตกลงที่ได้เคยทำไว้กับประเทศอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะยกเว้นภาษีให้กับคนชาติของประเทศหนึ่งที่มีเงินได้เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่ง ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขต่างๆที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๕

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

ใจความ ๑. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่น ๆ อันคล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับจากการจ้างงานในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังสามารถเรียกเก็บภาษีได้ เว้นแต่เข้าเงื่อนไขต่อไปนี้ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศแรกเท่านั้น

ก. ผู้รับอยู่ในประเทศหลังเป็นระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลา รวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ และ

ข. ค่าตอบแทนนั้นไม่ได้จ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหลัง และ

ค. ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในประเทศหลัง

๒. ค่าตอบแทนจากการทำงานเป็นลูกเรือในเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้ในประเทศนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกเว้นภาษีแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาที่นายจ้างส่งเข้ามาอยู่ในอีกประเทศหนึ่งเพียงชั่วคราวเพื่อทำงานในอีกประเทศหนึ่งนั้น ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้แล้ว ประเทศแหล่งเงินได้จึงจะยกเว้นภาษีให้

ข้อ ๑๖

คำปวยการของกรรมการและค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ด้านจัดการระดับสูง

ใจความ คำปวยการของกรรมการและค่าตอบแทนของเจ้าหน้าที่ด้านจัดการระดับสูง ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับจากบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังมีสิทธิเก็บภาษีได้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี และตามที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๑๗
นักแสดงและนักกีฬา

- ใจความ** ๑. เงินได้ของนักแสดงสาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยู หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา ให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง
๒. ในกรณีที่เงินได้อันเกิดจากการแสดงของนักแสดง หรือนักกีฬาสาธารณะเกิดขึ้นกับผู้อื่น มิใช่กับตัวผู้แสดงหรือนักกีฬาเอง เงินได้นั้นให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๗ ข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕
๓. เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งจากกิจกรรมในอีกประเทศหนึ่ง ตาม (๑) และ (๒) จะได้รับยกเว้นภาษีในอีกประเทศหนึ่ง หากกิจกรรมดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโดยเงินทุนสาธารณะของประเทศแรก

- คำชี้แจง** ๑. ผลแห่งข้อนี้ทำให้นักแสดงและนักกีฬาของประเทศหนึ่งที่ไม่แสดงในอีกประเทศหนึ่งต้องเสียภาษีให้แก่ประเทศหลัง แม้ว่าจะอยู่ในประเทศหลังไม่ถึง ๑๘๓ วัน ตามข้อ ๑๔ และ ข้อ ๑๕
๒. ผลอีกประการหนึ่งของข้อนี้ได้แก่ การจัดมหรสพ หรือการจัดให้มีการแสดงของนักแสดงและนักกีฬา ต้องเสียภาษีในประเทศที่มีการแสดงด้วย แม้ว่าจะไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการแสดงตามนัยที่กล่าวในข้อ ๗

ข้อ ๑๘
เงินบำนาญและเงินปี

- ใจความ** เงินบำนาญและเงินปีที่จ่ายให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่ง ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น
- คำชี้แจง** ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว (แต่ประเทศถิ่นที่อยู่ต้องทำหน้าที่ขจัดภาษีซ้อนให้)

ข้อ ๑๙
งานรัฐบาล

ใจความ ๑. ค่าตอบแทนนอกจากเงินบำนาญที่รัฐบาล หรือส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของประเทศหนึ่ง จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับงานบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศซึ่งการให้บริการเกิดขึ้น หากผู้ให้บริการนั้นเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติและมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น หรือการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของผู้ให้บริการนั้นมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ เพียงมุ่งประสงค์เพื่อให้บริการนั้นเท่านั้น

๒. ถ้าเป็นการจ่ายค่าตอบแทนและเงินบำนาญอันเนื่องมาจากการที่เกี่ยวกับธุรกิจใด ๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐบาลของประเทศหนึ่งให้ใช้ข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ บังคับ

คำชี้แจง ข้อนี้ต้องการจะให้ประเทศผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้เก็บภาษีแต่ประเทศเดียวเท่านั้น โดยมีข้อยกเว้นบางประการ และถ้าเป็นเงินที่รัฐบาลจ่ายเกี่ยวกับธุรกิจ เงินได้นั้นอยู่ในบังคับเช่นเดียวกับเงินได้ที่เอกชนจ่าย อย่างไรก็ตาม ความตกลงยังคงสงวนสิทธิให้ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ยังคงมีสิทธิจัดเก็บภาษีได้แต่เพียงฝ่ายเดียวจากผู้มีถิ่นที่อยู่และคนชาติของประเทศตน ซึ่งเป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๒๐
นักศึกษาและผู้รับการฝึกอบรม

ใจความ เงินที่จ่ายให้นักศึกษาหรือ ผู้ฝึกอบรมซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งก่อนที่จะมาเยือนอีกประเทศหนึ่งและอยู่ในอีกประเทศหนึ่งนั้นเพียงเพื่อศึกษา หรือฝึกอบรม จะได้รับยกเว้นภาษีในประเทศนั้น หากเงินที่ได้รับนั้นได้รับจากแหล่งภายนอกประเทศที่มีการศึกษาหรือการฝึกอบรมนั้น และเป็นเงินที่ได้รับเพื่อการครองชีพและการศึกษา

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว

ข้อ ๒๑

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

ใจความ คำตอบแทนซึ่งศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย ซึ่งเป็นหรือในเวลาก่อนหน้ามาเยือนในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และผู้ซึ่งปัจจุบันอยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการวิจัยหรือการสอนในสถาบันการศึกษา จะได้รับการยกเว้นภาษีในอีกรัฐหนึ่ง

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยทำความตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๒

เงินได้อื่น ๆ

ใจความ รายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆของความตกลงนี้ประเทศที่เงินได้เกิดขึ้นมีสิทธิเก็บภาษีได้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆมาแล้ว

ข้อ ๒๓

การจัดการเก็บภาษีซ้อน

ใจความ ๑. เมื่อผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับเงินได้จากอีกประเทศหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้นั้นถูกเก็บภาษีในทั้งสองประเทศ ประเทศแรกที่เป็นประเทศถิ่นที่อยู่ต้องจัดการเก็บภาษีซ้อนโดยยอมให้นำภาษีที่เสียไว้ในประเทศแหล่งเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้นมาหักออกจากภาษีที่คำนวณได้ในจำนวนเท่ากับภาษีที่จ่ายในประเทศแหล่งเงินได้ อย่างไรก็ตาม การหักเช่นนั้น จะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีของประเทศถิ่นที่อยู่ที่คำนวณไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการหักดังกล่าว

๒. ในกรณีผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับเงินได้ซึ่งเป็นเหตุให้ถูกเก็บภาษีในอีกประเทศหนึ่ง และประเทศที่ผู้นั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ต้องให้การยกเว้นภาษีเงินได้แก่ผู้นั้น การคำนวณภาษีเงินได้ของส่วนที่เหลือให้นำเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นมารวมคำนวณด้วย

๓. ในกรณีภาษีที่ควรจะต้องชำระ แต่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายจูงใจพิเศษเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้นำมาหักออกจากภาษีในประเทศถิ่นที่อยู่ได้

คำชี้แจง ๑. บรรดากฎหมายภาษีอากรในประเทศไทย ยังมีผลใช้บังคับจัดเก็บภาษีได้เต็มที่ หากไม่ขัดกับความตกลงนี้หรือหากใช้แล้วเป็นคุณแก่ผู้เสียภาษียิ่งกว่าความตกลงนี้

๒. เงินได้ที่กำหนดให้สิทธิประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้จัดเก็บภาษีได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการทำงานของลูกจ้างในประเทศนั้น ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่จะยกเว้นให้ จึงไม่ต้องมีการจัดการซ้ำซ้อนของภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๓. เงินได้ที่ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่เก็บได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการขนส่งโดยอากาศยานระหว่างประเทศ ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ให้การยกเว้น จึงไม่ต้องมีการจัดการซ้ำซ้อนของภาษีเพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๔. ในกรณีที่ทั้งสองประเทศมีสิทธิจัดเก็บภาษีจากเงินได้ประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าสิทธิ ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้รับเงินได้จะบริหารจัดการซ้ำซ้อนของภาษีด้วยวิธีเครดิตธรรมดา เช่น บริษัทไทย ได้รับค่าสิทธิจากประเทศอียิปต์ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ประเทศอียิปต์เก็บภาษีไว้ ๑๕,๐๐๐ บาท ประเทศไทยในฐานะประเทศผู้เป็นเจ้าของถิ่นที่อยู่ของบริษัทนั้น จะต้องจัดภาษีไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

จำนวนเครดิตที่ยอมให้

$$= \frac{\text{เงินได้ประเภทค่าสิทธิ (จากประเทศอียิปต์)}}{\text{เงินได้ทุกประเภท(ที่ได้ทั้งในและนอกประเทศ)}} \times \frac{\text{ภาระภาษีทั้งสิ้นที่ชำระ}}{\text{ตามกฎหมายไทย}}$$

สมมุติว่าเงินได้จากการประกอบกิจการทั้งสิ้นในประเทศ และจากต่างประเทศของบริษัทนี้

$$= ๑,๐๐๐,๐๐๐ \text{ บาท อัตราภาษีไทย } ๓๐\% \text{ ภาระภาษี } = ๓๐๐,๐๐๐ \text{ บาท}$$

$$\text{จำนวนเครดิตที่ยอมให้} = \frac{๑๐๐,๐๐๐}{๑,๐๐๐,๐๐๐} \times ๓๐๐,๐๐๐$$

$$= ๓๐,๐๐๐ \text{ บาท}$$

ดังนั้น จำนวนภาษีที่ประเทศไทยจะยอมให้ถือเป็นเครดิตตามตัวอย่างนี้ คือ ๑๕,๐๐๐ บาท

สรุปความได้ว่า ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ยังคงเก็บภาษีจากเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศของตน และประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้มีเงินได้จะยอมให้มีการเครดิตภาษีเท่ากับจำนวนภาษีที่เสียไป แต่อย่างไรก็ตาม การให้เครดิตเช่นนั้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกัน

ข้อ ๒๔

การไม่เลือกปฏิบัติ

ใจความ ๑. คนชาติและสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะต้องได้รับการปฏิบัติในทางภาษีอากรในอีกประเทศหนึ่ง โดยไม่เสียเปรียบกว่าคนชาติและวิสาหกิจของประเทศหลังในภาวะการณ์เช่นเดียวกัน

๒. วิสาหกิจของประเทศหนึ่งเมื่อถูกควบคุมหรือเป็นเจ้าของโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งจะต้องไม่ถูกบังคับโดยประเทศแรกให้เสียภาษีใด ๆ ที่เป็นภาระหนักกว่าหรือนอกเหนือไปกว่าที่วิสาหกิจอื่น ๆ (ที่คล้ายคลึงกัน) ในประเทศแรกถูกกำหนดให้ชำระ

คำชี้แจง ๑. เพื่อให้ประเทศคู่สัญญาปฏิบัติต่อคนชาติ และสถานประกอบการถาวรของประเทศคู่สัญญาอย่างเท่าเทียมกัน

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนว โออีซีดี และตามที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่น ๆ

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

ใจความ ๑. ผู้มีถิ่นที่อยู่ในแต่ละประเทศอาจยื่นเรื่องราวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายในกรณีของประเทศไทย) ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือทั้งสองประเทศปฏิบัติขัดกับความตกลง การยื่นคำร้องจะต้องยื่นภายในเวลาสามปี นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งว่าได้มีการปฏิบัติโดยไม่เป็นไปตามความตกลงนี้

๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศทั้งสองอาจทำความตกลงเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อสงสัยใดๆ ตามความตกลงนี้ได้ และอาจหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

ใจความ ๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามความตกลงนี้ หรือตามกฎหมายของประเทศคู่สัญญา โดยให้ถือเป็นความลับ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย หรือวิธีปฏิบัติด้านบริหารของประเทศของตน

๒. การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ จะต้องไม่เป็นการบังคับให้ประเทศใดประเทศหนึ่งเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม การพาณิชย์ วิชาชีพ กรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศที่เปิดเผยแล้วขัดต่อนโยบายของรัฐ

คำชี้แจง ความข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี และตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น ๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ใจความ ความตกลงนี้จะไม่กระทบกระเทือนถึงเอกสิทธิทางการราชการซึ่งผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลของประเทศคู่สัญญาเมื่ออยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงพิเศษทั้งหลาย

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โออีซีดี และตามที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๘

กฎเกณฑ์อื่น ๆ

ใจความ บทบัญญัติของความตกลงนี้ จะไม่เป็นการจำกัดไม่ว่าวิธีใดๆ ก็ตามซึ่งการไม่รวม การยกเว้น การหักเครดิต การลดหย่อน ในปัจจุบันหรือที่อาจกำหนดในอนาคต

คำชี้แจง เพื่อให้เกิดความสะดวกสำหรับการปรับเปลี่ยนระเบียบ และกฎหมายภายในของประเทศคู่สัญญาในอนาคต

ข้อ ๒๙

การเริ่มใช้บังคับ

ใจความ ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อประเทศคู่สัญญาได้มีหนังสือแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าได้ดำเนินการตามกฎหมายภายในของตนเพื่อให้ความตกลงมีผลบังคับใช้เรียบร้อยแล้ว โดยความตกลงจะมีผลเริ่มใช้บังคับในวันที่แจ้งครั้งหลัง โดยมีผลใช้บังคับ

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จะมีผลกับจำนวนเงินได้ที่จ่ายหรือเครดิตใน หรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่นๆ จะมีผลกับจำนวนภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่ ความตกลงมีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง ความข้อนี้เป็นข้อตกลงของทั้งสองฝ่ายที่จะให้ความตกลงมีผลใช้บังคับเมื่อใด ซึ่ง ความตกลงแต่ละฉบับ จะมีระยะเวลาของการเริ่มต้นใช้บังคับไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และกฎหมายของประเทศคู่สัญญา แต่ในหลักการจะต้องให้มีผลในปีภาษีถัดจากปีที่ความตกลงมีผลบังคับ เพื่อไม่ให้กรมสรรพากรต้องคืนภาษีที่เก็บไว้เดิมที่ตามกฎหมายภายใน

ข้อ ๓๐ การเลิกใช้

ใจความ ๑. ประเทศคู่สัญญาอาจบอกเลิกความตกลงนี้ ภายหลังจากได้ใช้ความตกลงมาแล้ว อย่างน้อย ๕ ปี โดยแจ้งการบอกเลิกเป็นหนังสือโดยทางการทูตในหรือก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายน ของปีปฏิทินใด ๆ

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จะมีผลเลิกใช้บังคับกับเงินได้ที่จ่าย หรือเครดิตในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก ส่วนภาษีเงินได้อื่น ๆ จะมีผลเลิกใช้บังคับกับภาษีที่เกิดขึ้นในปีภาษี หรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของ เดือนมกราคมของปีถัดจากปีที่แจ้งการบอกเลิก

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศอื่น ๆ

พิธิสาร

ใจความ

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อ ๗ กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหนึ่งมีข้อมูลไม่เพียงพอในการกำหนดจำนวนกำไรที่ต้องเสียภาษีของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ให้ยังคงจัดเก็บภาษีได้ตามกฎหมายภายในของรัฐนั้น
๒. คำว่า " กำไร " ในข้อ ๗, ๘ และ ๙ หมายถึง เงินได้หรือกำไร

คำชี้แจง

๑. กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีข้อมูลไม่เพียงพอในการกำหนดจำนวนกำไรที่ต้องเสียภาษีของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศของตน ก็ให้จัดเก็บภาษีได้ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในของประเทศนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ฝ่ายไทยยังคงสามารถเก็บภาษีจากฐานเงินได้ตามนัยมาตรา ๗๑ (๑) แห่งประมวลรัษฎากรได้
๒. การกำหนดให้คำว่า " กำไร " ในข้อ ๗, ๘ และ ๙ หมายถึงรวมถึง " เงินได้ " ด้วยก็เพื่อให้ฝ่ายไทยเก็บภาษีได้ เพราะตามประมวลรัษฎากร มีการเก็บภาษีทั้งจากฐานกำไร และฐานเงินได้ก่อนหักรายจ่ายใดๆ